

Золота галузка

Хуан Рамон Хіменес

Перекладач: І.Качуровський

Болюча гілка із осіннім листом —
Обернена на сонці в самоцвіт.
А хмари вкрадуть сонце, й смуток віт
Стає убогим, пилявим, нечистим.

Все, що було прекрасно-урочистим.
Увесь галузки золотої міт
У понадземний забирає світ
Година хмарна повівом імлистим.

Тож, серце, й ти — гніздо сухе
і марне.
В якому щось одвічно-світозарне
Знаходить спочин іноді на мить.

Але коли любов тебе покине,
Там тільки попіл, де були жарини,
Де ти шукало душу — підла гідь.